

Men SF er ikke enige i regeringens model på to afgørende punkter:

- regeringen vil skabe *discountjob* med en aflønning, der svarer til dagpengene, nedsat timetal og ingen genoptjening af dagpenget. SF ønsker at skabe job på normale, overenskomstmæssige vilkår.
- regeringen sætter en *tidsgrænse* på 3 år for, hvor længe den arbejdsløse kan blive i et (pulje-)job. SF mener, at der skal tilbydes arbejde på normale vilkår uden nogen på forhånd fastsat tidsbegrænsning.

SF's model er langt bedre, men også noget dyrere end regeringens:

Udgiftsskøn for ordinært arbejde til langtidsledige:

	Antal	Udgift pr. person kr.	Udgift i alt kr. mill. kr.
Job i private virksomheder	1.000	89.000	89
Job i kulturelle inst. m.v.	2.000	133.000	266
Deltagelse i skraldemandsmodel eller anden rotation	6.000	133.000	798
Job i offentlig og grøn sektor	18.000	180.000	3.240
Uddannelse	3.000	173.000	519
I alt	30.000		4.912
Aktiveringsomkostning ved gældende lovgivning .			4.300
Meromkostning ved dette forslag, niveau ultimo 1996			612

Da ordningen indføres gradvis i løbet af 1996, skønnes meromkostningen at udgøre ca. 80 pct. af de 612 mill. kr., dvs. ca. 490 mill. kr.

Den nuværende aktiveringsomkostning udgør et meget stort beløb, som hverken samfundet eller de langtidsarbejdsløse får nok ud af. SF foreslår den traditionelle aktivering sparet væk og erstattet af en række andre muligheder, der fremgår af det følgende.

1. Langtidsledige i private virksomheder.

SF ser gerne, at et stort antal langtidsarbejdsløse ansættes i private virksomheder. Erfaringerne viser imidlertid, at det kniber med at få ansat dem privat. SF ønsker, at der udvikles modeller til dette formål. Indtil da forudsættes forsigtigt, at kun 1.000 langtidsarbejdsløse kan placeres i private virksomheder - med et tilskud, der i gennemsnit svarer til $\frac{1}{3}$ af de maksimale dagpenge. Der forudsættes et gennemslag på 80 pct. i 1996.

2. Forenings- og kultursektoren.

En række foreninger og selvejende institutioner, f.eks. museer, arkiver m.v., står i den situation, at de direkte mangler langtidsarbejdsløse - fordi de er ude af stand til at ansætte flere inden for deres normale budgetter.

Da Danmark stadig har massearbejdsløshed, foreslås det, at 2.000 ekstra langtidsledige placeres i faste job på dette område. Der ydes et tilskud svarende til maksimale dagpenge, og arbejdsgiveren betaler forskellen op til overenskomstmæssig løn. Der forudsættes et gennemslag på 80 pct. i 1996.

3. Skraldemandsmodel.

For ca. 2 år siden fik skraldemændene i Århus en vældig god idé. De ville dele deres arbejde med arbejdsløse kolleger. Ved at holde fri hver fjerde uge kunne 3 mand skabe plads til en fjerde.